

så er et ganske alvorligt retssikkerhedsmæssigt problem, som jeg tror, det er vanskeligt at finde paralleller til i den offentlige forvaltning i øvrigt.

Så vil jeg sige, at det økonomiske grundlag, der er for den her centralisering og statsliggørelse, mildt sagt er tvivlsomt. Man kunne jo godt få den tanke, at det her forslag skulle være med til via DUT-ordningen at overføre penge fra kommunerne for at kompensere for de meget massive besparelser, der har været i Told og Skats egen organisation. Den tanke kunne man godt få.

Det ville selvfølgelig være ubehageligt, hvis det er sådan, det foregår, ikke mindst af den grund, at det ville gå ud over den kommunale velfærd. Hvis man skulle ud at spare de her i størrelsesordenen 50 mio. kr. i kommunerne, så er det svært at forestille sig, at det kunne ske fuldstændig uden at berøre antallet af skolelærere, normeringen i daginstitutionerne, hjemmehjælpen osv.

Det er klart, at det her vil få nogle velfærdsmæssige konsekvenser. Og hvis man i hvert fald skal tage bemærkningerne til troende, så er det ikke det, der er hensigten med forslaget.

Så hvis det virkelig er det, der er hensigten, så forventer jeg selvfølgelig, at vi kan møde hinanden på det her punkt og finde en løsning, hvor vi ikke pålægger kommunerne den her ekstra udgift, den her ekstra besparelse, som kan gå ud over velfærdsordningen. Endelig er der selvfølgelig nogle praktiske forhold omkring udpegningen af medlemmerne til de fælleskommunale ankenævne, der skal på plads.

Så på baggrund af alt det her vil jeg sige, at vi i SF deler mange af intentionerne bag disse ting. Jeg vil vælge at se det på den måde, at jeg tror, der er sket nogle svipsere undervejs i den konkrete behandling af forslaget især omkring spørgsmålet om sekretariatsbetjening og spørgsmålet omkring økonomi.

Men vi er meget indstillet på at gå ind i en konstruktiv drøftelse af, hvordan vi kan nå videre med det, sådan at vi kan få en effektivisering af skatteankenævnene. Jeg synes, det er nødvendigt, og jeg synes, det ville være synd, hvis man på forhånd har lagt sig fast på, at det skal ske på en bestemt måde, især hvis det går ud over den kommunale velfærd og retssikkerheden. Det ville være synd.

Så SF er positivt indstillet, hvis skatteministeren vil gå ind i en konstruktiv dialog om at løse de problemer, der er i forslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg på hendes vegne komme med nogle bemærkninger.

Man kan selvfølgelig altid støtte bestræbelser på at styrke retssikkerheden, som ministeren hævder er en del af det her forslag, men vi har ikke desto mindre en del kritiske bemærkninger til det.

Fælleskommunale samarbejder: Hvordan sikrer man det politiske ansvar? Afstanden til borgerne bliver jo større, der bliver skubbet led ind. Hvordan kan man sikre folkelig og politisk kontrol med de ligningsplaner, som sådanne kommunale fællesskaber udarbejder?

Vi er – ligesom hr. Morten Homann, der har været inde på det flere gange – kritiske over for den forrykning af magtbalancen mellem skatteankenævne og sekretariatet og den inhabilitet, der kan opstå i sekretariatet, hvis forslaget gennemføres.

Man kan også stille det spørgsmål, om en centralisering af skatteankenævnene i de dele af landet – i hvert fald, hvor der er tyndere befolkning – er fornuftig. Det betyder jo i hvert fald, at borgerne får en meget stor geografisk afstand til klageinstansen og dermed også dårligere muligheder for personligt foretræde i nogle dele af landet, tab af lokalkendskab og en stor arbejdsmæssig belastning af lægmændene i skatteankenævnene.

Der spares nogle penge ved det her forslag, og der har været en del debat om, hvordan den besparelse skal placeres. Vi har selvsagt meget opmærksomt fulgt den debat, der har været mellem hr. Jacob Buksti og de borgerlige ordførere om de 50 mio. kr., og det er klart, at hvis det er rigtigt, at det her i virkeligheden går ud på at tage 50 mio. kr. fra kommunerne for at finansiere ministerens budget, så er vi naturligvis ikke tilhængere af det, og så må der findes en anden løsning, hvis vi skal være med.

En løsning kunne selvfølgelig være, at man brugte de 50 mio. kr. til at styrke den kommunale ligning, for hvis man gjorde det, så ville pengene rigelig komme ind igen. Vi ved jo, at hvis man styrker ligningen, så giver det pr. ansat medarbejder store gevinster.

Derfor vil jeg sige, at det umiddelbart forekommer mig, at Dansk Folkeparti har uret, hvis de tror, at man bare kan tage 50 mio. kr., og det så ikke påvirker velfærden negativt, for det forudsætter, at man styrker ligningen, så man får